

Uchwała Nr XXXVIII/397/17

Rady Gminy Biskupiec

z dnia 28 września 2017r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na bezczynność Wójta Gminy Biskupiec

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15) ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst: Dz. U. z 2016r. poz. 446 z późn. zmianami) oraz zgodnie z art. 229 pkt 3) ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (jednolity tekst: Dz. U. z 2017r. poz. 1257), Rada Gminy Biskupiec uchwala, co następuje:

§1. Uznaje się za całkowicie bezzasadną skargę podmiotu działającego na prawach stowarzyszenia, reprezentowanego przez umocowaną do działania osobę fizyczną na bezczynność Wójta Gminy Biskupiec, polegającą na braku odpowiedzi na pytanie zawarte we wniosku z dnia 19 maja 2017r. i nie zakwalifikowanie tego pisma do kodeksowej instytucji „wniosku”.

§2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy

Barbara Tęgowska
Barbara Tęgowska

Załącznik do Uchwały Nr XXXVIII/397/17

Rady Gminy Biskupiec

z dnia 28 września 2017r.

Uzasadnienie

W skardze z dnia 19 lipca 2017r. podmiot działający na prawach stowarzyszenia zarzucił bezczynność Wójtowi Gminy Biskupiec, która – zdaniem Skarżącego – polega na braku odpowiedzi na pytanie postawione we wniosku z dnia 19.05.2017r., dotyczącym budowy stacji bazowej telefonii komórkowej operatora P4 oraz nie zakwalifikowanie tego wniosku „do kodeksowej instytucji „wniosku””.

Wyjaśniając przyczyny wniesienia tej skargi Skarżący opisuje treść pisma z dnia 19.05.2017r. podnosząc, że Skarżący otrzymał pismo z dnia 19.06.2017r. od Wójta, które zawierało według Skarżącego odpowiedzi „na kluczowe pytanie zawarte we wniosku: prośba udostępnienia specyfikacji planowanej budowy, w szczególności mocy pola elektroenergetycznego emitowanego przez planowaną stację (sumę mocy poszczególnych anten), wysokość planowanej stacji bazowej a także wynik badań w związku ze skumulowaną mocą pola elektromagnetycznego istniejących stacji bazowych z planowaną stacją.” Skarżący uważa, że w odpowiedzi Wójt ograniczył się jedynie do wyjaśnienia kwestii nie zakwalifikowania w/w wniosku do kodeksowej instytucji „wniosku”.

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie i stąd też należało uznać ją w całości za bezzasadną.

Należy po pierwsze wyjaśnić, że nie każde podanie, bądź pismo kierowane do organu administracji publicznej musi być kwalifikowane jako skarga lub wniosek w rozumieniu przepisów Działu VIII Skargi i wnioski Kodeksu postępowania administracyjnego.

W piśmie z dnia 19.06.2017r. ustosunkowującym się do opisanego na wstępie pisma Wójt Gminy Biskupiec wyjaśnił w sposób dość obszerny, że uwagi poczynione przez Skarżącego w piśmie z dnia 19.05.2017r. nie zostały zakwalifikowane do kodeksowej instytucji „wniosku”, usytuowanej we wspomnianym wyżej rozdziale VIII k.pa. (art. 241 k.p.a.), lecz jako pewien głos polemiczny. Wójt Gminy Biskupiec dodatkowo w swojej odpowiedzi przyjął, że w treści pisma Skarżącego nie doszukano się cech wniosku. Sam zresztą Skarżący przyznał w swoim piśmie z 19.05.2017r., że „wywieszenie informacji na tablicy ogłoszeń UG i publikacji w BIP jest tylko elementarną podstawą podawania informacji przez UG”.

Postulowane wtedy dodatkowe zabiegi informacyjne, w tym np. drogą SMS lub listowną (o ile nie dotyczą one osób na prawach strony) nie mają żadnej podstawy prawnej i stąd też przewidziana prawem oraz zastosowana przez tutejszy organ metoda informowania o przedmiotowym postępowaniu jest w pełni poprawna.

W zaistniałym stanie sprawy niesłuszny jest na pewno zarzut mówiący o bezczynności Wójta. Organ ten udzielił odpowiedzi na wystąpienie Skarżącego, a więc nie wykazał się brakiem reakcji na pismo z dnia 19.05.2017r. Ocena odpowiedzi organu w sensie jej satysfakcji dla podmiotu zainteresowanego jest kategorią czysto subiektywną i trudną do czynienia zarzutów organowi w tym zakresie.

Nie zasługuje w świetle w/w wyjaśnień teza Skarżącego, że wypełnia on prośbę o realnym informowaniu sąsiadów planowanej inwestycji o wynikających z jej budowy zaletach, jak i zagrożeniach. Organ administracji (Wójt Gminy) prowadząc konkretne postępowanie administracyjne w w/w materii zagadnień będzie przecież zobowiązany do przestrzegania przepisów prawa obligujących do zapewnienia osobom na prawach strony czynnego udziału w postępowaniu (w myśl zwłaszcza zapisów art. 8-10 k.p.a.). Wynika z nich przede wszystkim, że organ będzie zobowiązany w toku postępowania do należytego i

wyczerpującego informowania stron (nie zaś wszystkich mieszkańców) o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków. Organ podlega w owym postępowaniu faktycznej kontroli, gdyż strony samodzielnie lub ich pełnomocnicy mogą przecież nawet w biegu trwającego postępowania składać skargi na ewentualne zaniechania bądź działania organu. Oznacza to, że strony nie będą pozbawione w dowodzeniu swoich racji w przyszłym postępowaniu administracyjnym. Trudne do oceny jest natomiast budowanie wyprzedzającej atmosfery braku zaufania do organu, który nie prowadzi jeszcze czynności proceduralnie określonych (ewentualny brak zaufania mógłby mieć miejsce w przyszłości, nie zaś już w chwili obecnej).

W zaistniałych warunkach skarga jest bezzasadna, gdyż Wójt jako organ dokonał (w myśl art. 222 k.p.a.), w przysługujących mu granicach autonomii, poprawnej oceny, że pismo z dnia 19.05.2017r. nie było wnioskiem (art. 241 k.p.a.), zaś udzielając odpowiedzi (co jest bezsporne) Skarżącemu, nie naraził się na zarzut beczynności.